

KØBENHAVNERMANIFEST 2010

Giv alle børn en ordentlig skolegang Styrk integrationen Vi vil have blandede skoler

Vi er dybt foruroligede over, at de københavnske politikere endnu engang løber fra deres valgløfter om at styrke integrationen i Københavns folkeskoler. Efter 10 års debat og et hav af undersøgelser får københavnernes nu at vide, at blandede skoler er noget de kan kigge i vejviseren efter. Politikerne har andre problemer, som skal løses først på skoleområdet, siger de. Som om der eksisterer noget større problem i den københavnske skoleverden i dag, end den fejlslagne integration.

Alt imens går tiden - og den ene årgang efter den anden af unge tosprogede mister muligheden for at få en uddannelse. København har i dag en voksende underklasse af unge med indvandrer baggrund, der står uden uddannelse. For mange af dem eksisterer kun gaden. Hvis det går godt, er der måske en tjans på et pizzeria eller et job som taxachauffør.

Vi vil igen til august i år opleve, at alt for mange tosprogede børn starter i klasser uden etnisk danske børn. Mange af disse klasser vil have en stor koncentration af børn, der kommer fra hjem med massive sociale problemer. Disse børn og unge stigmatiseres som dem, de andre ikke vil gå i skole med - og som er forment adgang til majoritetssamfundet og de muligheder det giver.

Samtidig medfører den massive koncentration af sociale problemer, at mange ressourcestærke forældre fravælger disse skoler. Næsten 30 % af de københavnske børn går nu i privatskole, procenten stiger slet og ret år for år. Det er ved at være sidste udkald, hvis København skal bevare en af velfærdssamfundets grundpiller, den fælles folkeskole.

Halvdelen af de unge tosprogede forlader i dag 9. klasse med så ringe danskundskaber, at de ikke vil være i stand til at tage en ungdomsuddannelse. En lille gruppe af disse unge bliver trukket ind i bandeaktiviteter, hashhandel og de skyderier, som vi alle kender fra Københavns gader. Regeringens målsætning om at 95 procent af hver årgang skal have en ungdomsuddannelse er en fuldstændig utopi, hvis der ikke bliver gjort noget ved disse problemer.

I mere end 10 år har skoleledere og forældre fra byens udsatte bydele råbt vagt i gevær. Alle advarselslamper har blinket. I de seneste to kommunale valgkampe har netop disse problemer været massivt debatteret og alligevel sætter politikerne på Københavns Rådhus sig nu med hænderne i skødet. Det er os fuldstændig ubegribeligt!

Man henviser til at børne- og ungeområdets store økonomiske problemer skal løses først. Jamen, en af de væsentligste årsager til at København har nogle af de dyreste skoler i landet er netop de massive sociale problemer. En elev på en Nørrebro-skole med massive sociale problemer koster næsten dobbelt så meget, som eksempelvis en gennemsnitlig elev på Østerbro skolerne. Blandede skoler er ikke alene ud fra en menneskelig betragtning det rigtige for byens skoleelever. Når klasserne sammensættes bredt, vælger flere forældre folkeskolen til, kvaliteten styrkes og omkostningerne pr. elev falder.

Med de store ghettoproblemer i København oplever vi desværre allerede den uacceptable opdeling af børnene i vuggestuer og børnehaver. Kan det virkelig passe? Ønsker vi virkelig et opdelt

samfund med 'dem' og 'os'? Hvis ikke, er det nu vi skal gribe ind - og give de svageste børn muligheden for et løft i en skole med et stærkt fagligt og socialt miljø.

Der er brug for en samlet spredningspolitik i København, der involverer alle folkeskolens elever, uanset etnisk og social baggrund. Spredningspolitikken bør ske på baggrund af en sprogttest. Den skal give de børn, der har behov for det, en mulighed for at opnå plads på skoler med en ressourcestærk elevsammensætning. De skoler er i dag de mest populære og umulige at få plads på.

I øvrigt mener vi langt fra at spredningspolitikken skal stå alene. Der må følge andre støttende elementer med, for eksempel distriktsændringer, sprogscreening, distrikter for børnehaver, målrettet modtagelse på skolerne mv.

En bæredygtig fordelingspolitik skal efter vores opfattelse have to overordnede mål:

1. Alle børn skal ud af folkeskolen med et resultat, der kan bringe dem videre i uddannelsessystemet. Børn med et svagt udgangspunkt skal være sammen med børn, der kan give dem et socialt og fagligt løft via kammeratskabseffekten.
2. Folkeskolen er det bedste sted for et mangfoldigt møde, der giver alle børn et naturligt forhold til, at vi er forskellige og har forskellige udgangspunkter. En nødvendig interkulturel kompetence og en investering i fremtidens medarbejdere, der kan begå sig i verden.

KØBENHAVNERMANIFEST 2010 's ARBEJDSPROGRAM:

1) Den fælles folkeskole er alles ansvar.

Den fælles folkeskole er hele Københavns kommunes ansvar. Alle kommunens forvaltninger og institutioner har en forpligtelse til at arbejde for den fælles folkeskole.

2) På ingen skoler i socialt belastede kvarterer må der gå mere end en tredjedel elever med svag hjemmebaggrund.

Vi ved fra vores hverdag, at skoler med overvægt af tosprogede elever og elever med svag hjemmebaggrund, giver eleverne en dårligere skolegang end blandede skoler.

3) Præstationsgab mellem danske og tosprogede skal være væk om 5 år.

Præstationsgab - den gennemsnitlige karakterforskel mellem tosprogede og danske elever - stiger i disse år. Næsten halvdelen af de tosprogede elever forlader 9. klasse uden at være i stand til at gennemføre en ungdomsuddannelse. Det kan vi ikke være bekendt. Og det har vi ikke råd til.

4) Alle skoler skal bidrage til at modvirke etnisk og social segregering.

Alle børn i Danmark har fordel af at lære andre børn med forskellig etnisk og social baggrund at kende. Ingen skoler under 20 procent tosprogede elever og ingen over 40 procent tosprogede elever.

5) Heldagsskolerne skal være blandede skoler i løbet af 5 år.

Blandede skoler er en fordel for alle børn. Heldagsskoler er et godt tilbud til alle børn.

6) Alle børn skal sprogscreenes i børnehaven.

Alle børn med behov for særlig sproglig støtte har gavn af muligheden for en skolegang i et stærkt fagligt miljø. Det gælder både Anton og Ahmed.

7) Daginstitutioner skal medvirke til at øge søgningen til den lokale folkeskole.

Politikerne skal sikre, at alle ansatte kender den lokale folkeskole og kan informere positivt om den til forældre.

8) Privatskolerne skal tage et socialt ansvar.

Privatskolerne får op til 85 procent af deres drift betalt af det offentlige, derfor må de også være med til at løfte integrationsopgaven.

9) Boligpolitikken skal ændres så udstrakte ghettoer og socialt belastede boligområder ikke længere eksisterer.

De store skævheder i elevsammensætninger på skolerne kunne afhjælpes, hvis Københavns kommune og folketinget reelt sikrede en blandet beboersammensætning i hovedstaden, ja i hele landet. Ørestaden er det seneste eksempel på en fuldstændig fejlslagen og ensidig boligpolitik.

10) Den lokale folkeskole skal styrkes - på lang sigt skal flest mulige børn skal gå i skole tæt på deres hjem og sammen med andre børn fra kvarteret.

Alle børn har ret til en ordentlig skolegang. Det får alle ikke i dag. Vi svigter de svageste.

Peter Albæk, formand for Børns Vilkår

Lars Olsen, forfatter

Jakob Hougaard, forhenværende Integrationsborgmester, medlem af BR (S)

Suzan Erdogan Borglind, Forældreforeningen Brug Folkeskolen

Klaus Mygind, medlem af BR (SF), skoleleder

Jeanne Jacobsen, skoleleder

Yasar Cakmak, skoleleder

Lise Egholm, skoleleder

Gitte Jørgensen, Forældreforeningen Brug Folkeskolen, medlem af Nørrebro Lokaludvalg

Mette Kirk, projektleder i Brug Folkeskolen, formand for Blågård Skoles bestyrelse

Jan Andreasen, folketingskandidat (S)

Kasper Johansen, lærer, suppleant BR (R)